

Толерантност и функционални увреждания на растенията при засоляване

Автор(и): доц. д-р Невена Стоева; гл. ас. д-р Мирослава Каймаканова

Дата: 29.06.2015

Засоляването на селскостопанските земи е един от основните екологични проблеми, които влияят върху продуктивността на културите и качеството на растениевъдната продукция, особено в зони със сух и полусух климат. Солевият стрес е феномен, който предизвиква едновременно осмотичен стрес, специфичен йонен ефект и минерални нарушения в растенията, в резултат на които уврежда редица физиологични и биохимични процеси. По данни на ФАО засолените площи в света са 800 млн. ха, от които над 80 млн. ха са обработваеми. Всяка година между 1 и 2% от обработваемата земя в света се губи в резултат на неподходящи агротехнически мероприятия и трайни тенденции на промяна на климатичните и хидроложките условия. Площта на засолените почви в Европа е около 35 млн. ха, като преобладават главно в страните с по-сух климат. Общата площ на засолените терени в България е около 33 000 ха. Засолените почви в страната се срещат в райони с интензивно земеделие, на терени с изградени напоителни системи и на земи с висока стойност. Тези почви са разпространени главно в областите Пловдив, Сливен, Ямбол и Бургас. Въпреки сравнително ограниченото им разпространение в страната, процесът засоляване има съществено икономическо значение. Земеделската продукция е с влошени качествени и намалени количествени показатели. Възвръщаемостта на вложените средства при мелиоративните практики е ниска. В районите с най-силна степен на развитие на процеса засоляването на почвите е основна причина за изоставяне на площи с високо потенциално плодородие.

В пълната публикацията в списание "Растителна защита" са изложени причините за засоляването, физиологичните увреждания, които настъпват под влияние на солеви стрес в растенията, механизмите на адаптация и някои възможности за предпазване на селскостопанските растения чрез използване на различни препарати и химически вещества.

